

Давно грочы-те да затвори,

А Зефира да отвори.

Самъ да вѣе до силы!

Изсѣкохъ слѣдующій стихъ верху кора-та на единъ калопилъ, подъ сѣнка-та на кой-то Навель сѣдеше на времени за да гледа море-то когда играе:

“ Блаженъ, сыне мой, че само земледѣльскы-те богове познавашъ! ”

И тойзи другій верху преднина-та на госпожа Латурниа-та хижка, гдѣто ся собираха,

“ Тиха жизнь, безопасно спокойствіе., ”

На Виргинія не угодиха Латинскы-те ми, и казуваше че написани те верху основа-та на вѣтропоказателя бѣха многословни и високоучени безмѣрно. “ По добрѣ обычахъ, рече, да над-пишишь: смущавамся, но не ся промѣнувамъ, ” “ Това знамя, отговорихъ ѿ бы было юще по добрѣ подобно за добродѣтель-та. ” Разсужденіе то ми я направи да ся причерви въ лице-то.

Благочувствителность-та на благополучны-те фамилиі ся раздаваше на всы-те околъ тѣхъ неща. Бѣха дали най иѣжны имена на оныя що ся видяха самостоятелни. Кругъ изображенъ отъ портокалы, бананен жамовъ тріандафилъ посаде-